

ROČNÍK 16 ■ ČÍSLO 17 ■ 14. DUBNA 2020

Fotbal

v kraji

MARTIN FIRBACHER:
Nezapomenutelný chlumecký rok

MLÁDEŽNICKÉ SOUTĚŽE:
Jak se vypořádat s pauzou?

JAN MÍL:
Projekt Trénuj doma

V&H PRINT
TISKÁRNA
HLÁVKO s.r.o.

*Tiskneme pro vás
ve dne v noci ...*
www.vhprint.cz

ZHL okresních výběrů kategorie U10 ve Rtyni

■ OFS Hradec Králové Foto: fotbalfoto.cz - Vladimír Vasiljev

■ OFS Jičín Foto: fotbalfoto.cz - Vladimír Vasiljev

■ OFS Trutnov Foto: fotbalfoto.cz - Vladimír Vasiljev

■ OFS Rychnov nad Kněžnou Foto: fotbalfoto.cz - Vladimír Vasiljev

■ OFS Náchod Foto: fotbalfoto.cz - Vladimír Vasiljev

ORANGE BALL
sport marketing

SPORT MARKETING
EVENTS
ADVERTISING

ORANGE BALL s.r.o.
Na Ležánkách 1860
530 03 Pardubice

info@orange-ball.cz
www.orange-ball.cz

VOTROCI POMÁHAJÍ

Fotbalový FC Hradec se činí mimo hřiště. Votroci darovali domovu seniorů na Biřičce 35 tisíc korun a diagnostickému ústavu v Plotištích, s nímž dlouhodobě spolupracují, nakoupili ovoce či dezinfekční potřeby, které předali sportovní ředitel Jiří Sabou s kapitánem Adamem Vlkanovou.

Foto: fchk.cz - Michal Petrák

BRODSKÝ LEŽÁK EVROPSKÉHO FORMÁTU

3. místo
v kategorii
ležák
českého
typu

www.hbrebel.cz

SLOVO PŘEDSEDY

Milí fotbaloví přátelé,

samozřejmě, dobře víte o tom, že byly z důvodu koronavirové pandemie ukončeny všechny soutěže v našem Královéhradeckém kraji. Cesta k tomuto rozhodnutí byla poměrně přímá.

Výkonný výbor fotbalové asociace sebral výstupy ze všech regionů a na jejich základě vyhodnotil situaci. Podle mne se rozhodl správně, v tuto chvíli nebylo možné garantovat bezpečné dohrání fotbalových soutěží.

V současné době je důležitou otázkou i finanční zajištění činnosti. KFS se dlouhodobě chová jako standardní firma a pro krizové situace má připravenou finanční rezervu. Celý letošní rok jsme schopni z tohoto polštáře zajistit, a to i kdyby se celý systém státní podpory zhroutil. Osobně se domnívám, že možné problémy s financováním sportu se projeví až v příštím roce.

Uvidíme, kdy se podmínky začnou uvolňovat. Pokud se tak stane, jsme připraveni zastřešit přípravné zápasy během druhé poloviny května a celého června. Víme o tom, že více než dvě třetiny klubů v kraji chtějí hrát - a jsme rádi.

Doufejme všichni, že vše půjde správným směrem. Přeju vám hlavně pevně zdraví a věřím, že se brzy potkáme na fotbalu.

Václav Andrejs, předseda KFS

OBSAH:

■ Trénuj doma: Jan Míl, trenér mládeže KFS	4
■ Votrok krajský přebor: Filip Havrda, záložník SK Libčany	5
■ Fotbalová osobnost: Petr Reichl, fotograf	6 - 7
■ AM GnoI. A třída: Tomáš Repák, obránce SK Týniště nad Orlicí	8
■ JAKO I. B třída, skupina A: Martin Kofránek, obránce Slavoj Skřivany	9
■ JAKO I. B třída, skupina A: Tomáš Hejzlar, útočník SK Přepychy	10
■ Divize C: Patrik Simon, záložník FK Náchod	11
■ ČFL: Martin Fírbacher, předseda FK Chlumeck nad Cidlinou	12
■ Mládežnické soutěže: Trenéři o pauze	13
■ OFS Hradec Králové	14 - 15

Fotbalový časopis o kopané
Královéhradeckého kraje

Vydává:
FOTBAL V KRAJI, z.s.

Adresa redakce:
Habrmanova 192/2
501 01
Hradec Králové

Kontaktní osoby:
Ing. Michaela Zimová,
predplatne.fotbalvkraji@seznam.cz

Grafické zpracování:
Iveta Vrbová

Distribuce:
Česká pošta

Fotbal v kraji je zaevidován na MK ČR
pod evidenčním číslem MK ČR E
15368, ISSN 1214-8067, IČO:22881107,
č.ú.: 246291098/0300

Vychází ve středu v době fotbalové
sezony.

Uzávěrka vydání: neděle
Newyžádané fotografie a rukopisy se
nevracejí. Příspěvky čtenářů a
dopisovatelů nemusejí vyjadřovat
stanovisko redakce. Příspěvky hono-
rujeme pouze na základě vzájemné
dohody s autory. Redakce si vyhrazuje

právo příspěvků dopisovatelů krátit.

**FOTOGRAFIE
NA TITULNÍ STRANĚ:**

Foto: fotbalfoto.cz - Petr Reichl
V Jutagrass poháru staršího do-
rostu U19, ve skupině H, porazil
Rychnov nad Kněžnou Týniště nad
Orlicí 2:1.

I v současnosti lze individuálně trénovat. Co pomůže?

Samozřejmě i jeho činnost pandemie koronaviru změnila. Vypráví o tom trenér mládeže krajského svazu Jan Míl.

Považujete předčasné ukončení soutěží za správný krok?

Po zimní přestávce už jsme se všichni těšili na fotbal, ale ukončení soutěží je logické vyústění současné situace a já s ukončením soutěží v tomto soutěžním ročníku souhlasím.

Jaká je teď vaše náplň práce?

Nouzový stav se nás samozřejmě výrazně dotýká. Pracovní doba je zkrácená na polovinu. V současné době tak v rámci možností spolupracujeme s GTM OFS na projektu Trénuj doma, komunikuji s kluby a trenéry ohledně individuálních tréninků a aplikace XPS, inspiraci k pohybovým cvičením v domácích podmínkách posílám také učitelům /- kám, kteří absolvovali semináře Škola v pohybu. V Nadačním fondu připravujeme novou podobu Směrnice FPAM, budeme řešit podobu vzdělávacích kurzů v dalším soutěžním ročníku apod. Dál bude záležet na vývoji situace a uvolňování restriktivních opatření.

O co jde v akci Trénuj doma?

Je to další z řady projektů FAČR, který pomáhá trenérům napříč kategoriemi. V době, kdy nelze trénovat společně zde hráči, trenéři, rodiče i široká veřejnost mohou najít inspiraci pro individuální trénink v improvizovaných podmínkách.

Co jste všechno museli jako krajský svaz zrušit?

Jsou zrušeny všechny amatérské soutěže. Měli jsme připravené přípravné kempy krajských výběrů U12, U13, U14, WU13, výběr KFS mužů měl před sebou tuzemskou kvalifikaci Region's cupu, hrát se nebudou ani turnaje výběrů OFS U9, U10, U11, U12 a WU13.

Jaké jste měli záměry s krajskými

výběry?

V podzimní části jsme chtěli dát příležitost většímu počtu hráčů. V kategorii U13 to musí být samozřejmost a z výběru U14 by během roku měl vykrystalizovat užší kádr, řekněme cca 18-20 hráčů, kteří budou reprezentovat Královéhradecký KFS na Kouba cupu. Kromě utkání Mezikrajské soutěže kluci absolvovali také dva přípravné kempy, ve kterých jsme vyzkoušeli téměř 40 hráčů. Podzimní část Mezikrajské soutěže zvládl výběr U14 lépe. S bilancí dvě vítězství a jedna porážka jsme se na jaře chtěli pokusit o postup do finálového turnaje.

A co jste naopak zvládli na sto procent?

Všechny vzdělávací kurzy v kraji jsme našťastí stihli dokončit. Máme 18 nových trenérů UEFA B licence a musím konstatovat, že letošní kurz patří k nejvydařenějším. Mezi novými absolventy jsou i ligoví hráči FC Hradec Králové Adam Vlkánova a Marek Plašil. Ve všech okresech jsme zorganizovali kurzy C licence, ve kterých jsme proškolili 111 trenérů.

Chystáte nějaké scénáře, pokud by se situace uvolnila? Předseda Václav Andrejs mluvil o tom, že by mohl KFS pomáhat organizovat přátelské zápasy.

Pořádání nemistrovských soutěží a přátelských utkání je možné, ovšem pouze v souladu s předpisy nebo rozhodnutími orgánů státní správy a samosprávy vydanými zejména v souvislosti se šířením nemoci COVID-19, takže zase bude záležet na vývoji celé situace. V současné době nelze odhadnout, co možné bude a co ne.

Jak uškodí pauza fotbalistům? Mládežníkům a amatérům?

Pomůžu si hláškou z Okresního přeboru: „Když nastoupí špekáček, dostanete na fráček...“ Nedělám si iluze, že se všichni hráči donutí k individuální přípravě. Dospělí mají navíc v současnosti jiné starosti než fotbal. Kdo má ale fotbal rád a má možnost, tak na sobě bude pracovat. Individuální příprava může do jisté míry udržet hráče na patřičné úrovni, ale samozřejmě nemůže nahradit společný trénink. Taky záleží na tom, jak dlouho bude tento stav trvat.

Profesionální soutěže mají snahu sezonu dohrát. Kolik času, podle vašeho názoru, potřebuje tým, aby mohl skočit do ostrých zápasů?

Pokud se hráči vrátí ke společnému tréninku kondičně v dobrém stavu, tak čtrnáct dnů by mužstvům mohlo stačit.

Na otázku, zda hrát fotbal (hokej...) bez diváků, jsou dva názory. Jaký je ten váš? Je to lepší než nic? Nebo to nemá cenu?

Fotbal má být zábava nejen pro hráče, ale i pro fanoušky. Fotbal bez diváků postrádá atmosféru, takže já jsem pro obnovení soutěží v okamžiku, kdy na utkání mohou přijít diváci. Jiná situace bude asi u profesionálních klubů. Kluby mají nezanedbatelné příjmy za televizní přenosy a ty ztráty za nedohrání soutěže by byly pravděpodobně velké.

Na konci jara se měla hrát kvalifikace Region's Cupu. Máte zprávy, jak to bude s turnajem vypadat?

Zatím je tuzemská kvalifikace odložena na neurčito. Zprávy nemáme žádné, ale myslím, že ani evropská kvalifikace v Bosně a Hercegovině se letos hrát nebude.

Už jste společně s trenérem Milošem Dvořákem tvořili tým? Měl vycházet z toho loňského úspěšného?

šného?

Samozřejmě, že tým budou tvořit z převážné většiny hráči, kteří absolvovali závěrečný turnaj loni v Bavorsku. Pro nás je důležité, že hráči sami mají velký zájem a rádi by znovu zažili atmosféru závěrečného turnaje. Každý tým je ale nutně postupně doplňovat. Někteří hráči už z velkých důvodů být v nominaci nemohou, další laborují se zraněními. S trenérem Dvořákem už jsme měli připravený přípravný kemp včetně přípravného utkání, kam jsme chtěli pozvat i některé nové hráče.

Měli jste i nějaké další adepty?

Pozvánku na kemp by dostal například Vojta Valášek z Trutnova nebo Jirka Hladík z Náchoda.

Jak vůbec vzpomínáte na loňský ročník. Šlo o velký úspěch?

Úspěch to byl samozřejmě velký. Uvědomíme-li si v jaké společnosti jsme se ocitli, s jakými soupeři jsme se střetli a nakonec nám chyběl jeden gól k postupu do finále! Ale ze vzpomínek se žít nedá. Pro hráče i trenéry to byla především velká zkušenost. Kluci zjistili, jak jsou na tom v konfrontaci se zahraničím. Myslím, že většinu z nich turnaj motivoval k dalšímu tréninku. Z hráčů jsme cítili odhodlání a touhu být úspěšní, tak věřím, že si to uchovají i do dalšího kvalifikačního cyklu. (fvk)

Jan Míl předává ocenění na letošním Galavečeru krajského fotbalu.

Foto: Lubomír Douděra

CESTA AŽ NA VRCHOL

Jan Míl si zahrál nejvyšší soutěž. Jak se do ní propracoval?

„Moje cesta do prvoligového fotbalu byla postupná. Vyzkoušel jsem všechny soutěže od divize po první ligu. Stěžejní pro mladé hráče, kteří vyjdou z dorostu, je, aby pravidelně nastupovali a tím se adaptovali na dospělý fotbal. Díky studiu na VŠ jsem v dresu akademické reprezentace ČR absolvoval i čtyři světové Univerziády. To byly neocenitelné zkušenosti, které mi v kariéře jednoznačně pomohly.

Jak to chodí v prvoligovém mužstvu jsem poprvé zažil v Jablonci pod trenérem Jiřím Kotrbou. Určitě mě

nenapadlo, že se za 22 let potkáme znovu (J.Kotrba je dnes ředitelem ORF FAČR, mým nejvyšším nadřízeným). Jablonec měl tenkrát výborné mužstvo, co hráč, to velká osobnost, v lize byl třetí a hrál evropské poháry.

Přestože jsem v užším kádru nezůstal, neztratil jsem „svůj sen“. Věřil jsem, že šance zahrát si nejvyšší soutěž ještě přijde. Během mého působení v druholigové České Lize mně vyšly zápasy s Poštornou a Starým Městem. Na lavičce těchto klubů seděla v budoucnu další výrazná trenérská osobnost – František Komňacký. V těchto

zápasech se mi vždy střelecky dařilo, což přispělo k mému přestupu do Starého Města.

Na působení v Synotu vzpomínám jako na nejlepší část kariéry. Sešla se tam skvělá parta „bezejmenných“, ale nesmírně kvalitních hráčů a trenér Komňacký dostal prostor k vybudování mužstva, které bylo konkurenceschopné i v nejvyšší soutěži. Po postupu do 1.ligy jsme po podzimu byli čtvrtí. Láda Malár, Jirka Kowalík, Tomáš Polách nebo Roman Veselý patřili k hvězdám celé soutěže.“

Chtěli jsme double. Zdraví je ale na prvním místě

Dvě trofeje. I v této sezoně měli fotbalisté Libčan dobře nakročeno k loňskému úspěchu – vítězství ve VOTROK krajském přeboru i Poháru hejtmána. Jenže zdravotní situace v Česku vystavila amatérským fotbalovým soutěžím stopku. K prvním místu Kohoutů po podzimní části přispěl i Filip Havrda. Dvacetiletý záložník, jehož mateřským klubem je FC Hradec Králové.

Jarní část sezony skončila vlastně dříve, než vůbec začala. Jak moc to mrzí?

Určitě hodně, jelikož jsme byli na konci zimní přípravy a každý z nás se velmi těšil, že navážeme i v jarní části na náš úspěšný podzim. Po vypuknutí epidemie jsme samozřejmě věděli, že je zde i varianta, že se soutěž zruší, a to se i stalo. Zdraví je na prvním místě! Libčany byly opět hlavním kandidátem na trofej krajského přeborníka.

Ano. Jak už jsem zmínil, každý z nás byl opravdu natěšený na jarní část. Kromě možnosti bojovat o titul v krajském přeboru jsme chtěli zároveň uspět i v Poháru hejtmána.

Jak byste letošní sezonu zhodnotil?

Nejde ji hodnotit jinak než kladně. Po podzimní části jsme měli na druhý Nový Bydžov náskok pěti bodů a během většiny zápasů jsme předváděli stabilní výkony.

Několikrát se probírala otázka divize. Ale Libčany už dopředu hlásily, že se výš nepohrnou...

Ano, tato otázka postupu, či nepostupu do divize se tu zde už několikrát probírala. Ale jak by to bylo v případě výhry v krajském přeboru tento rok, to nikdo neví.

Jak jste byl na podzim spokojený se svými výkony?

Jak už je v mé povaze, nikdy nejsem stoprocentně spokojený. Ale myslím, že jsem v každém zápase odehrál to, co po mně trenéři chtěli. Podařilo se mi vstřelit i několik branek a za to jsem určitě rád.

Do Libčan jste přišel vlastně před rokem. V čem má podle vás tým navrch oproti ostatním?

Tým je z většiny složen z hráčů, kteří ve své fotbalové kariéře prošli FC HK, takže každý jeden z nás má svou kvalitu, a to bez výjimek. Myslím si, že v soutěži máme oproti ostatním týmům navrch hlavně svou kvalitní

Filip Havrda se během podzimu stal důležitým hráčem Libčan.

Foto: Archiv F. H.

kombinační hrou a hrou po křídlech. **Jste odchovancem Hradce Králové. Co vám angažmá v tomto klubu dalo?**

Hradec Králové je můj mateřský klub, ve kterém jsem působil asi dvanáct let. Takže lze říct, že vše co umím, tak je díky angažmá v Hradci. Měl jsem navíc to štěstí, že už jsem od přípravky měl kvalitní trenéry, kteří mě toho hodně naučili.

Zároveň hrajete futsal v Chručimích. Dáváte mu přednost?

Futsalu se věnuju hlavně v zimě, protože naše juniorská liga probíhá od listopadu do února. Nelze říct, čemu dávám přednost, jelikož se fotbal s futsalem nijak moc nekryje. Pouze během zimní přípravy jsem párkrát upřednostnil futsalový trénink či turnaj před fotbalem.

Máte za sebou studium na Novém Zélandu. Přibrzdilo to vaši fotbalovou kariéru?

Ano, v roce 2018 jsem byl na osm měsíců studovat na Novém Zélandu, kde jsem zároveň hrál fotbal. Nemůžu říct, že by to moji fotbalovou kariéru nějak zásadně přibrzdilo, ale zjistil jsem, že zdejší fotbal není ještě na takové úrovni jako ten evropský.

Byl jste také členem Future reprezentace. Kdy to bylo?

Future reprezentační tým funguje především pro hráče ne tak fyzicky

vyspělé. Tito hráči mají možnost se porovnat se svými vrstevníky z jiných zemí díky mezinárodním přátelským zápasům. Já jsem měl tu možnost se v roce 2016 utkat ve Švédsku s Belgií, Dánskem a právě s domácím Švédskem. O rok později jsem byl nominován na dvojzápas s Belgií, kde se nám podařilo první zápas vyhrát 4:1 a druhý dotáhnout k remíze 2:2.

Co vaše fotbalové či futsalové cíle?

Můj fotbalový cíl je určitě zahrát si nějakou vyšší soutěž, ať už divizi nebo třetí ligu. Současným futsalovým cílem je 1. VARTA futsal liga.

Jaké máte v životě priority?

Rodina a zdraví. V současnosti je mojí hlavní prioritou škola, protože se připravuju na maturitní zkoušku.

(pvh)

Filip Havrda fotbalově vyrostl v FC Hradec Králové.

Foto: Archiv F. H.

FILIP HAVRDA

Narozen: 1. ledna 2000 v Pardubicích.

Výška/váha: 172 cm/64 kg.

Mateřský klub: FC Hradec Králové.

Hráčská kariéra: FC Hradec Králové (2006-2019), SK Libčany (2019-?).

Úspěchy: 2. místo v České lize dorostu U17, 1. místo na mezinárodním turnaji v Číně, 1. místo v KP, vítěz Poháru hejtmána, Reprezentace ČR Future-U16 (3 zápasy - 1 gól), Future-U17 (2 zápasy - 1 gól).

Přeji si, abychom se všichni ve zdraví dostali z tohoto vězení

Ve fotbalovém prostředí, nejen na Rychnovsku, je známou personou. Funkcionář, trénuje, rozhoduje a hlavně fotografuje. Dalo by se říct, že Petr Reichl má celý život spojený s fotbalem. Ale...

„Nikdy jsem fotbal závodně nehrál. Hrál jsem basketbal a volejbal. Byl jsem takové to dítě, co umí všechno a nic pořádně. Když mi bylo šestnáct, tak sem začal vanout vítr kulturistiky. S kamarádem jsme vystěhovali panelákový sklep a udělali si z něj posilovnu. Činky jsme si dělali ze starého železa u slévárny ve Skuhrově nad Bělou. Znáte to, v tomto věku potřebujete hlavně dobře vypadat,“ říká se smíchem Petr Reichl.

Cestu k fotbalu jste si ale nakonec našel, že?

Může za to můj syn Lukáš. Trénoval ho Jaroslav Zimmer, a ten vždy v pondělí řekl dětem: Zeptejte se tátů, kdo s námi o víkendu pojede jako řidič. Tuto otázku můj syn většinou neřešil. Přišel pátek a na otázku trenéra, zda pojedu, Lukáš s klidem odpovídal, že ano. A večer mi oznámil, že zítra jedeme tam a tam. Musím předeslat, že to bylo v době, kdy se v Rychnově hrála divize. Kdo pamatuje tuto dobu a měl dítě fotbalistu ví, že na rychnovském hřišti mohli hrát jen A mužstvo. Ostatní hráli všude v okolí, Lukavice a hlavně Prorubky. A i tam se děti museli nějak dostat. A tak jsem se stal

členem realizačního týmu mužstva (hlavně jako řidič a rozhodčí laik) mého syna. Tím jsem pronikl do zákulisí rychnovského fotbalu a začalo nás štítat, že Rychnov zná jen áčko, kde v tu dobu hrál z Rychnováků jen Fanda Kotek a toho taky vyrazili, protože se jim nehodil do sestavy. Na děti nebyly peníze a postoj tehdejších funkcionářů Spartaku byl takový, že stačí jedno mužstvo mládeže, jen ať se neplatí pokuty a víc nepotřebujeme.

Co jste s tím udělali?

A tak jsme s tehdejším ředitelem DDM Mírou Rychtrem založili Mládežnický fotbalový klub Spartak Rychnov a vzali si pod sebe všechna tehdejší mužstva Spartaku mimo mužů A. Město začalo posílat část peněz na FC Spartak a část na MFK Spartak. Neumíte si představit jaká to byla revoluce, museli jsme si toho hodně vyslechnout... Ale měli jsme peníze na normální provoz mládežnického fotbalu a začalo se nám dařit. Největší zadostiučinění bylo vítězství ve Východočeském přeboru starších žáků a postup do I. žákovské ligy. Převzal jsem funkci předsedy MFK Spartak a začal

V akci. Petr Reichl při focení utkání fotbalového krajského přeboru Rychnov nad Kněžnou – Libčany.

Foto: Archiv P. R.

klub řídit a velmi rychle to bylo včetně mužstva A.

Ale i to se změnilo, že?

Pak najednou přišla doba, že přišli mladí borci, kteří o vedení klubu neměli ani ponětí a že to budou dělat líp. Tak si Spartak zvolil jiné vedení, ale to už jsem byl ve fotbale natolik známý, že se ihned ozval Láda Brož sekretář KFS, abych šel k němu do Sportovně technické komise. Dále na to zareagoval i OFS Rychnov, jmenovitě předseda komise mládeže Václav Leimer, předseda STK František Jehlička a předseda Miloš Židík, abych kandidoval do VV OFS. V tu ránu jsem měl funkci, které mě bavily a baví do dnes. A ve Spartaku dnes dělám už jen takového emailového dispečera.

V současné době jste sekretářem FC Spartak Rychnov, členem VV OFS Rychnov, členem STK a KM OFS. Navíc působíte jako rozhodčí v okresních soutěžích a starosta TJ Sokol. To je úctyhodný výčet funkcí. Nabízí se otázka: Stiháte?

Jsem důchodce a moje žena, když se blížil odchod do důchodu, jen tmula hrůzou, že budu takový ten důchodce, co leží u televize a překlápává jeden program za druhým. Ještě musím podotknout, že když mi bylo nějakých 30-34 a dělal jsem dálkově vysokou školu, začal jsem nabírat na kilech. To se mé ženě silně nelíbilo a

postavila mě do pozoru a zavelela: Koukej se sebou něco dělat! Žádného tlustoča doma nechci! A tak jsem začal hrát nejprve basketbal, a když jsme se rozpadli, tak fotbálek. Nejprve to bylo po všech možných plátcích v Rychnově, jako u kasáren nebo na hřišti u gymnázia. V roce 2002 bylo otevřeno hřiště s umělou trávou a od té doby středa a neděle 1,5 hodiny mastíme fotbálek. Udělali jsme z toho oddíl Sokola a přes zimu začali chodit do Sokolovny. Čas od času jedeme na nějaký turnaj, jako je Dobrušský pohár nebo do polského Zielence na Fotbal do kopce (tj. fotbálek na konci sjezdovky s převýšením mezi brankami cca 2,5 metru). A taky turnaje v malé kopané pořádáme, v létě na umělce a v zimě v hale průmyslovky. V roce 2016 se vedení Sokola rozpadlo a začal se hledat mladý důchodce na vedení jednoty.

A vy jste to přijal.

Kluci, co se mnou hrají fotbálek do toho šli se mnou, a tak od té doby dělám i starostu Sokola Rychnově. Nejprve jsem nevnímal, proč se hlavní funkce jednoty jmenuje Starosta. Velmi rychle jsem to pochopil, to je od slova starati se, a to doslova. Dnes musím konstatovat, že sokolovna je plně využitá, co šlo, to se opravilo a může i do budoucna plně sloužit.

Ale to není vše...

Trefa. Objektiv Petra Reichla zachytil gól v utkání OP RK IV. třídy Solnice B – Olešnice v Orlických horách.

Foto: fotbalfoto.cz – Petr Reichl

Nesmím zapomenout na jednu velice milou věc, a to je trénování předpřípravky. To jsou špuntí od 4 do 6 let a my je učíme, jak se vůbec hybat a hrát fotbal. Kdo zkusil trénovat tuto věkovou kategorii, tak ví, o čem mluvím. Je to sice velmi náročná práce s nekonečnou trpělivostí, ale na druhé straně, když vidíte ty pokroky, jaké ti špuntí dělají, tak je to velká radost.

Jak jste se dostal k pískání?

Jako táta v dobách dětství mého syna jsem vykonával funkci pomezního rozhodčího a nedělalo mi to žádné problémy. A tak někdy v roce 2014 jsem si řekl, že bych to mohl zkusit. Dnes v době virové epidemie, musím konstatovat, že to je to, co mi chybí nejvíc. Hodinu a půl se musíte hybat. Nejraději pískám 3. a 4. třídu, kde je spousta starších, ale o to zkušenějších hráčů. Provází mě pověst, že mám svoje pravidla. Proti tomu se musím ohradit, je však pravdou, že ne vždy hraju podle pravidel, ale nýbrž v duchu pravidel. V té době 3. nebo 4. třídě to kolikrát ani jinak nejde. Tuto soutěž hrají mužstva, která hrají proto, aby si zahrála, a tak někdy mají problém dát dohromady jedenáct hráčů.

Vášim velkým koníčkem a zálibou je fotografování, zejména fotbalu. Kdy jste se začal dívat hledáčkem objektivu a zaznamenávat souboje na zeleném pažitě?

Fotografování a filmování mě vždycky bavilo. I za totáče jsem měl Praktiku a to už něco v té době bylo (úsměv). Ale to rozhodující okamžik přišel 16. června 2013, kdy se uskutečnilo utkání starých gard FC Spartak Rychnov versus AC Sparta Praha. Byli to hráči, kteří tehdy před 17 lety (29. 8. 1996) bojovali proti sobě. Pro Rychnov byl zápas třetího kolo Poháru ČMF vskutku historický. A tehdy jsem si uvědomil, že mohu skloubit znalost fotbalu a fotografování. Dvě věci, které mám rád. V té době už byl internet, a tak jsem své výtvary začal zveřejňovat na webu.

Fotbalisté i široká veřejnost včetně novinářů vámi založený portál www.fotbalfoto.cz, na kterém jsou i fotografie dalších autorů, hojně navštěvují. Určitě máte radost z tak velkého zájmu. Čekal jste takový ohlas?

Ano, mám z toho velkou radost, která mě nutí vymýšlet další a další zlepšení. Tehdy na podzim roku 2013 jsem si uvědomil, že bych taky rád viděl fotografie ze zápasů našich kluků někde z venku. Nejprve jsem je nabízel na svých stránkách, tak aby se na sebe mohli podívat, ale byla to šlehaná práce. Neustále brouzdat po webu a hledat, jestli někde něco není. A tak jsem pojal myšlenku udělat něco jako kralovéhradskou fotogalerii, kde budou soustředěny fotografie, nebo odkazy na fotogalerie všech klubů, kde se při fotbale fotí. Motto té myšlenky bylo: Teď jsem hrál

tam a tam a někdo tam fotil! Podívám se na krajskou fotogalerii a tam to určitě najdu. Nechtěl jsem a nechci nic víc, než když mi někdo dá vědět, že tam a tam jsou fotografie z toho a toho zápasu. Ostatní už si zařídím sám. Za tu dobu jsem pár příznivců měl, kde mezi nejněvčetnější patří Michal Malý z FK Náchod, ale ostatní to buď přestalo bavit anebo o sobě nedávají vědět. Poslední dobou se mnou začali spolupracovat Markéta Vlachová z Opočna, Miroslav Holub z Police n. M. a moje sestra Iva Reichlová z Miletína. Musíte uznat, že těch spolupracovníků není nic moc, má představa byla trochu jiná. To ale nevadí, jsem rád, že se to lidem líbí. Ještě jedna taková zajímavost. Někdy na konci minulého roku, dělám nějaké úpravy na tomto webu, když mi web začne hlásit „full space“. Že je plný disk? Není divu, když tam bylo 80 tisíc fotografií. Syn Petr mně však opatřil novou platformu webu s názvem Amazon S3, která tomu mému záměru vyhovuje, a hlavně je nekonečná. A tak jsem na začátku prosince minulého roku začal celou fotogalerii stěhovat úplně někam jinam. Název webu www.fotbalfoto.cz zůstal a dnes v dubnu to běží úplně někde jinde.

Navíc spolupracujete i s krajským svazem.

Ano, musím vzpomenout fotogalerii www.khfotbalfoto.cz. To mi někdy před třemi lety zavolał předseda KFS Václav Andrejs, zda bych nevytvořil oficiální krajskou fotogalerii. A tak jsem zakoupil serverový prostor a galerii vytvořil. Dnes to běží také už na novém serveru Amazon S3.

Máte nějakou fotku, která se vám mimořádně vyvedla a udělala vám radost? Existuje top výběr fotek, s kterými se můžete pochlubit? Co případná výstava?

Víte, fotbalová fotografie je považována za jednu z nejtěžších disciplín fotografování. Fotbal je velice rychlá hra na velkém prostoru. K tomu potřebujete i odpovídající techniku a dostatek světla. Technika je o penězích a světlo o přírodě. Ale když se vydáte na fotbalové utkání, tak se příroda neptá, co potřebují. Zatáhne se a v tom momentě ta technika co mám, už nestačí. A tak sice fotím, ale kvalita fotografií jde dolů. Čas musíte prodlužovat (rozmazané fotky) a fotit jen zblízka (a jako na potvoru se hraje na druhé straně hřiště). Ano na webu či v novinách to skoro nepoznáte, ale pro výstavu to není. A zákon schválnosti je ten, že se vám podaří zrovna nafotit skvělé záběry. Vždyť ten web, co mám je jedna velká výstava, přes 50 tisíc zhlédnutí (každý návštěvník jen jednou denně) a na krajském webu téměř 30 tisíc zhlédnutí, to na žádné výstavě nedocílíte. **Dříve jste také dělal výběry nejlepších snímků, že?**

Gólmán Petr Reichl v dresu rychnovského Sokola na turnaji v polském Zielenci.

Foto: Archiv P. R.

Kdysi jsem se o to snažil, ale všechno je o čase. Nestíhal jsem. Ono jenom zpracování fotek z jednoho zápasu zabere spoustu času. Na jednom zápase nafotíte 400-500 fotografií, každou musíte prohlédnout, vybrané pak náležitě zpracovat (oříznout, srovnat horizont, doostřit, prosvětlit či ztmavit atd.). A teď si představte, že nafotíte tři zápasy za den. A i u fotografie, tak jako u novin, platí, že týden staré fotografie už skoro nikoho nezajímá.

Současná koronavirová pandemie výrazně ovlivňuje všechny oblasti života. Sport není výjimkou. Co byste popřál fotbalu do nejbližšího období?

Už jsem člověk, který něco pamatuje. Ale současná situace je skutečně něco výjimečného, co moderní historie

nepamatuje. Tento rozhovor děláme na začátku dubna a já netuším (a asi nejsem sám) jak se to bude dál vyvíjet. Jen doufám, že to u nás nedosáhne rozměrů Itálie či Španělska. Když je člověk mladý, tak si takovou situaci moc nebere, ale v mém věku už je to jiné. Nebojím se říci, že mám strach. Je fakt, že ani v té nejbujnější představě si neumím představit, co bude. Vráti se život do starých kolejí anebo nastane něco, co si neumíme představit? Pro mě jako důchodce, který doposud žil plným životem, a to zejména mezi mladými lidmi, je to stejné jako ve vězení. A mé přání tomu odpovídá. Chci, abychom se všichni ve zdraví dostali z tohoto vězení a mohli si užívat života a po těchto zkušenostech si ho i o trochu víc vážili.

(ledr)

ZA VŠE MŮŽE SYN LUKÁŠ

„Cestu k fotbalu jsem našel díky synovi Lukášovi, který tak za vše může. Fotbalově vyrostl u Jardy Zimmera Rychnově. Po ukončení školní docházky šel do FC Hradec Králové k Láďovi Brožovi, aby tam po roce zjistil, že ho fotbal žít nebude a vrátil se zpátky domů. Spolu s Pavlem Dapecem a Tomášem Rychterou zažili pro rychnovské áčko v krajském přeboru mužů potřebné branky. Zahrál si divizi v Chocni. Hostoval v Dobrušce, Přepychách, ale nejvíc se mu líbilo v Opočně. Dnes pracuje ve Škodovce, má dva kluky, z kterých budou určitě fotbalisté. S aktivním fotbalem skončil, ale ne se sportem. Věnuje se vytrvalostním překážkovým běhům Spartan Race. To mu vyhovuje, na závody jede celá rodina a běhá už i malý vnuk Lukášek.“

Měřil teplotu ministrov. Bylo to nevšední, říká

Před třemi lety se vrátil k fotbalu. Kvůli hecu a rodinným vazbám začal obránce Tomáš Repák nastupovat za Týniště nad Orlicí. Tým hrající AM Gnoi I. A třídu mu přirostl k srdci a podle jeho slov poznáte, že je v klubu z Rychnovska velmi spokojený. Nouzový stav však nedovolil v pokračování letošní sezony a fotbalový svaz musel výsledky anulovat. To Repáka mrzí, díky jeho studiu a budoucí práci si však uvědomuje, že zdraví je přednější. „Sport jde v tuto těžkou chvíli stranou,“ říká obránce.

Současná situace je velmi vážná, co na ni říkáte?

Je to rozhodně nepříjemná situace. Spousta věcí se pro nás ze dne na den změnila, navíc jsou to věci, na které jsme byli dříve normálně zvyklí. Je teď hodně náročné si věci dopředu plánovat, protože není vůbec jasné, jak bude pandemie postupovat. Výrazně teď bude záležet na lidech, jak budou přistupovat k nařízením vlády a jak se k sobě budou chovat.

Vy studujete vojenské zdravotnictví, takže současnou situaci máte z první ruky.

Je to tak. Jsem voják z povolání, každé ráno nastupuji do služby a den trávím podle pokynů velitele. Vzhledem k situaci, která teď panuje, je náš denní program dost nejistý. Nevíme, zda den strávíme na internátě, či v nemocnici. Každou minutou mohou být věci jinak.

Během práce jste zažil i jednu zajímavou příhodu, že?

Přesně tak. Místo plnění praxe v nemocnici jsem hlídal a dělal zdravotní

prohlídky na ministerstvu obrany.

Pokračujte.

Takže jsem měřil teplotu panu ministroví Hamáčkovi. Setkal jsem se tam i s dalšími ministry. Pro mě hodně zajímavý a nevšední zážitek. Aspoň mám na co vzpomínat.

Řešíte doma současnou situaci? Váš otec je lékař.

Musím přiznat, že s tátou konečně po dlouhé době řešíme něco jiného než sport. Je pro mě hodně zajímavé slyšet informace z prostředí nemocnice. Určitě je obdivuhodné, jak se s tím nouzovým stavem dokáží zdravotníci vypořádat, protože na ni nemůže být téměř nikdo připravený. V tomto máme i společný pohled na věc, podle nás se s tím zdravotnictví a republika vypořádá.

Fotbalová sezona je nakonec zrušena. Po podzimu jste byli na sedmém místě tabulky, panovala s umístěním v klubu spokojenost?

Po prvních dvou kolech byla nálada hodně špatná, ale poté jsme si ty

V roce 2017 se Tomáš Repák podíval jakou fanoušek na tenisové US Open, kde se potkal i s Barborou Strýcovou. Foto: Rudolf Repák

důležité věci vyříkali. A mělo to pozitivní účinek, protože jsme se více semkli a začali konečně vyhrávat. Největší zlom jsem cítil po utkání se Sobotkou, sice jsme prohráli na penalty, ale ukázalo se, že dokážeme hrát i s týmem z popředí tabulky. Pak jsme udělali sérii výher, která skončila až v posledním podzimním kole na hřišti Roudnice. Myslím, že v klubu s podzimem nakonec spokojenost panovala.

Jak se povedla zimní příprava?

V zimě jsme makali jako koně. Pro mě byla až moc zaměřená na fyziku (smích). Zdokonalili jsme si určitě znalost okruhu na 400 metrů v Týništi na atletickém stadionu. Každopádně musím říct, že jsme se scházeli v solidním počtu a v přípravných zápasech jsme zkoušeli různé varianty rozestavení. Zapojování byli i naši dorostenci, na které klub bude chtít sázet i v příštích sezonách. Výsledky nebyly špatné, příprava se za mě povedla velmi, škoda jen, že jsme to nemohli zúročit v mistráčkách.

V mládežnických kategoriích jste hrál za FC Hradec Králové, poté jste však s fotbalem přestal a věnoval jste se volejbalu a tenisu, proč?

Důvodů mého konce bylo víc. Za Hradec jsem začal hrát v šesti letech vydržel jsem až do nějakých čtrnácti. S odstupem času můj konec s fotb-

alem hodnotím tak, že jsem skončil kvůli neochotě jít hostovat jinam. V té době hrálo roli, jestli jsem navštěvoval fotbalovou třídu na ZŠ Sever, nebo ne. Tenis jsem hrál pořád a ten v mém konci nehrál žádnou roli. Trenéři mi pak prostě řekli, že nemám místo v týmu a že se můžu jít rozehrát do jiného hradeckého týmu, což jsme s rodiči odmítli. Začal jsem se pak více věnovat tenisu a volejbalu.

Když jste s fotbalem znovu začínal, proč právě v Týništi?

V Týništi jsem začal jednoduše z hecu. Jelikož tam mám příbuzné z rodiny, kteří hrají za Týniště, tak jsme se domluvili na jedné rodinné oslavě, že si přijdu kopnout. Musím přiznat, že mi po šesti letech fotbal chyběl a nevěděl jsem moc, co od toho očekávat. Jsem tu už třetím rokem a jsem spokojený, od Hradce je to kousek a za tu dobu v autě aspoň s dojíždějícími spoluhráči probereme veškeré novinky.

Udržujete se v období karantény nějak coby sportovec ve formě?

Když zrovna nejsem nasazen někde služebně, chodím si zaběhat do Malšovic, nebo si dám kruhový trénink, na který se zaměřuji poslední dobou nejvíce. Posilovnu navštěvuji už jen zřídka, teď jsou navíc všechny zavřené.

(vek)

Tomáš Repák (vlevo) při zápase s Náchodem B.

Foto: fotbalfoto.cz - Michal Malý

MARTIN KOFRÁNEK, OBRÁNCE SKŘIVAN:

Konec? Strašně to mrzí. Chtěli jsme postoupit

Po podzimní části měly směle nakročeno o patro výš. Jenže pandemie koronaviru jejich plány a cíle rozmetala. Skřivany jsou jedním z těch týmů, které ukončení sezony mrzí asi nejvíce. První místo za dvanáct vítězství a jedinou porážku. To je výsledek party kolem kapitána Žalmana. Své postřehy a hodnocení poskytli střední obránce Martin Kofránek, jenž přispěl k podzimnímu fantastickému účinkování mužstva ve skupině A JAKO 1. B třídy. „Dokázali jsme si, že do 1. A třídy patříme,“ říká sedmadvacitiletý stoper.

Martine, podzimní část asi nemohla z pohledu Skřivan dopadnout lépe?

Bylo to jako pohádka, na kterou ve Skřivanech budeme ještě dlouho vzpomínat. Jediná porážka za celý podzim se už jen tak nepodaří. Šestatřicet bodů je fantazie.

Jak moc teď mrzí fakt, že byla sezona ukončena? Na čele jste měli náskok sedmi bodů.

Mrzí to strašně moc. Do poslední chvíle jsme doufali, že se sezona nějakou upravenou formou ještě dohraje a budeme moci o ten vysněný postup zabojovat. Bohužel nic z toho se už nestane.

Skřivany se postupovými ambicemi rozhodně netajily.

Od prvního kola jsme si pro ten postup šli, a i když se v některých zápasech nedařilo podle představ, dokázali jsme si, že takové situace už umíme zvládat a do 1. A třídy patříme. Třeba se ještě stane zázrak a náš sen si splníme!

Jak se na rozhodnutí o ukončení sezony díváte?

Na prvním místě je vždy zdraví a fotbal musí stranou. Vzhledem k tomu, že stále nevíme, jak situace bude nadále vypadat, ukončení sezony je nejspíš na místě. Co se týče postupu a sestupu, tam už tolik s rozhodnutím nesouhlasím. Chápu, že se na to koukám v naší situaci celkem zaujatě,

ale všechny kluby měly odehráno stejný počet zápasů, tudíž stejnou šanci dostat se na postupové či sestupové místo. Myslím si, že minimálně postupy měly být zachovány i za předpokladu, že by se v následující sezóně daná soutěž rozšířila a více týmů by sestupovalo.

Už jste se viděli v 1. A třídě?

Samozřejmě, že člověk nad tím přemýšlí a věří, že tak skvěle odehranou sezónou dotáhne do úspěšného konce. Zároveň jsme se ale snažili zůstat nohama na zemi a jít zápas od zápasu.

Do začátku další sezony zbývá spousta času. Co mají Skřivany v plánu?

Všechno je teď ještě hrozně čerstvé, a proto jsme zatím neřešili následující sezónu. Podstatné je, abychom celou tuhle situaci ve zdraví přežili a brzo se všichni sešli na našem stadionu. Tím nemyslím pouze nás hráče, ale také naše skvělé fanoušky!

Udržujete se nějak v tomto období ve fyzické kondici?

Snažím se, ale není to ono. Začal jsem intenzivněji jezdit na kole, občas si jdu do přírody zaběhat. Teď se zmírnila opatření, proto se už domlouváme, že půjdeme hrát tenis. Snad se brzy vše vrátí do normálu a vyběhneme zase na hřiště.

Jak moc vám fotbal chybí?

To se ani nedá popsat. Opravdu.

Martin Kofránek se zdraví s fanoušky Skřivan.

Foto: Archiv M. K.

Na hřišti nastupujete na postu stopera. Devatenáct inkasovaných branek na podzim je i vaší dobrou vizitkou.

Není to špatné číslo, ale zároveň jsme dokázali pouze jednou za celý podzim udržet čisté konto. Některé ty obdržené branky byly opravdu zbytečné. Stále je na čem pracovat.

Půjde mužstvo v tomto složení i do další sezony?

Máme skvělou partu, a pokud nenaštane nic neočekávaného, věřím, že všichni kluci zůstanou a budeme zase společně bojovat za náš milovaný Slavoj!

Jaké jsou dlouhodobé cíle týmu?

Dlouhodobý cílem je zmiňovaný postup do 1. A třídy. Jak se naše cíle změní, to se ještě uvidí, až se všichni sejdeme na hřišti. Chceme vždy předvést takový výkon, který se bude líbit nejen nám, ale hlavně našim

fanouškům. Jezdí za námi ve velkém počtu i na venkovní utkání, a proto si takový výkon zaslouží.

Co dodat?

Na závěr bych chtěl všem popřát hlavně hodně zdraví v této nelehké době. Pokud si najdete v domácí karanténě trochu času, budeme moc rádi, když navštívíte naše stránky www.slavojskrivany.cz, které jsme pro vás v tomto roce nově spustili. Naším skvělým fanouškům chci slíbit, že o ten vysněný postup se všichni společně zase popereme!

(pvh)

MARTIN KOFRÁNEK

Narozen: 15. února 1993 v Chlumci nad Cidlinou.

Hráčská kariéra: Skřivany, Kobylice, Chlumec n. C., Skřivany.

Skřivany byly hlavním adeptem na postup do I. A třídy.

Foto: Archiv M. K.

TOMÁŠ HEJZLAR, ÚTOČNÍK PŘEPYCH:

Co dál? Posily, nebo přihlásit okres

Osm bodů a poslední místo tabulky. Mužstvu Přepych se podzimní části skupiny B JAKO 1. B třídy vůbec nepovedla. Na jaře měl klub bojovat o záchranu, ale po ukončení sezony se nepříjemným problémům vyhnul. Nejen za odehranými zápasy letošního ročníku se ohlédl zkušený Tomáš Hejzlar, důležitý hráč týmu, který dříve okusil vyšší soutěže. „Tak špatný půl rok jsem nezažil,“ přiznává pětáctiletý útočník.

Po podzimu jste figurovali na poslední příčce. Panovalo v týmu velké zklamání?

Poslední místo je určitě zklamáním, ale popravdě odpovídá tomu, co jsme na hřišti předváděli. Až na světlou chvilku s lídrem z Kosiček byl pro nás podzim trápením.

Pouhé dvě výhry z třinácti kol, to je hodně málo...

Málo... Napadají mě horší slova. Osobně jsem tak špatný půl rok nezažil. Minulou sezonu jsme měli na podzim hodně štěstí a udělali dost bodů, které nám pomohly sezónu zachránit. Letos tomu bylo naopak. I přesto jsem věřil, že se nám na jaře povede dostat minimálně na dvanácté místo.

Jarní část se nakonec ani nerozjela.

To, že se nerozjela, je asi vzhledem k současné situaci pochopitelné. Když si spočítáme, kolik lidí se pohybuje na jednom zápase: hráči, funkcionáři, fanoušci atd. Po dvou kolech bychom byli stejně všichni v karanténě. Neproběhla u týmu jistá úleva, že

se nemusíte prát o holé přežití?

To vám nepovím. S klukama jsem se od začátku března neviděl (usměje se). I přesto jsme však stihli udělat kvalitní teambuilding. V kontaktu samozřejmě jsme přes sociální síť. To, že letos nikdo nespadne, nás samozřejmě potěšilo. Pro všechny by bylo ale asi lepší, kdyby se vše rozhodlo na hřišti.

Jak moc vám bude fotbal chybět?

Bude chybět asi každému aktivnímu hráči. Já jsem na podzim moc zápasů neodehrál z důvodu zranění, takže pro mě je pauza příležitostí se uzdravit. Spíš si říkám, jaký bude mít tato pauza vliv na hráče a na celé nižší soutěže. Přeci jenom není jednoduché se po delší přestávce přimět trénovat a být připraven vrátit se na trávníky v kondici jako před pauzou.

Co mužstvu Přepych v sezoně nejvíce scházelo?

Vyhrát více zápasů (usměje se). Je tu několik faktorů, které zapříčinily, že jsme na chvostu.

Jaký je současný tým a na co by mohl mít?

Tomáš Hejzlar je kapitánem Přepych.

Foto: Archiv T. H.

Tým je nebo na podzim byl postaven na sedmi hráčích (na přípravný zápas před sezonou jsme se nesešli). S tím se pak špatně hraje, když potřebujete minimálně jedenáct hráčů a občas je dobré také vystřídat. Dnešní doba je ale taková. Chybí zodpovědnost vůči týmu, respekt a pokora mladších hráčů. O tom ale bylo už napsáno dost.

Co tréninková morálka?

My trénujeme v šesti až osmi lidech maximálně. V pátek před zápasem máme slíbených šestnáct lidí na sobotní zápas. V sobotu dopoledne už jen třináct a hodinu před zápasem se po sobě v kabině díváme a doufáme, že dorazí ten jedenáctý, abychom na hřišti nebyli pro srandu a vůbec mohli poskládat sestavu... Je to dost ubíjející! Trénujeme se sami (Tomáš Rejzek a Lukáš Žid – díky kluci). Který trenér by také chtěl trénovat osm lidí a nervovat se. Z toho pramení vše, co jsem již uváděl. Naše postavení v tabulce, pouze dvě výhry atd. Současně jsem ale optimistou a říkám si, že se to vše zlomí a budeme zase v klidu hrát střed nebo první polovinu tabulky.

Vy sám jste prošel vyššími soutěžemi. Jaká je současná úroveň 1. B třídy?

Jak jsem řekl, moc zápasů jsem letos neodehrál, ale povětšinou tuto soutěž hrají hráči, kteří dříve kopali vyšší soutěže a k nim se přidávají kluci s chutí hrát. Např. Hejtmánkovice, Kosičky, Javornice. Úroveň myslím odpovídá této soutěži.

Na jakou sezonu či moment v

dosavadní kariéře si hned vzpomene?

Momentu je za ta léta spousta. Rád vzpomínám na časy v Předměřicích respektive Olympii a vedení pod trenérem Dočkalem. Dále pak na léta ve Vysoké nad Labem a nesmím zapomenout na Přepychy. Zde mě nejvíce utkvěla v paměti asi poslední sezóna s dorostem v krajském přeboru.

Co teď v pauze bez fotbalu plánujete a co v Přepychách udělat pro to, aby se třeba vrátili tam, kde dříve byli?

Jak už jsem řekl, já osobně se chci dát zdravotně dohromady, abych nebyl na hřišti jen do počtu. Ohledně Přepych nyní řešíme naše možnosti a schopnosti. Možná zklamou všechny příznivce, ale dle mého názoru, pokud chceme fotbal v Přepychách udržet, máme dvě možnosti: 1. Přivést tři hráče. Ne ale do počtu, ale hráče, kteří budou chodit trénovat, hrát a bude na ně spolehnout! 2. Přihlásit na podzim okresní přebor a hrát především pro radost a pro fanoušky! Vrátit Přepychy tam, kde byly (krajský přebor), není nyní reálné.

(pvh)

TOMÁŠ HEJZLAR

Narozen: 6. února 1985 v Opočně.

Mateřský klub: SK Přepychy.

Hráčská kariéra: TJ Spartak Opočno, TJ Slavoj Předměřice, FC Olympia HK, FC Nový HK, Sokol Lhota pod Libčany, FK Vysoká nad Labem, SK Přepychy.

Úspěchy: Všechny týmové.

Přepychy si moc radosti na podzim neužily, za třináct zápasů získaly jen osm bodů.

Foto: Archiv T. H.

PATRIK SIMON, ZÁLOŽNÍK FK NÁCHOD:

Nadšení, chuť do fotbalu a bojovnost, to nás zdobilo

V Náchodě mohou litovat, že se letošní sezona nedohraje, protože tým byl na vítězné vlně a mohl bojovat o postup do ČFL, před anulováním výsledků mu patřilo druhé místo v divizi C. K ústředním postavám podzimní náchodské jízdy patřil záložník Patrik Simon, jenž na podzim nasázel pět branek. Konec sezony ho samozřejmě mrzí, ale Simon má i veselejší starosti. Před měsícem se mu narodila dcera Nela. *“Je to velká starost, ale rozhodně je příjemná,”* říká novopečený tatínek.

Co říkáte na rozhodnutí svazu, že amatérské soutěže nebudou pokračovat a výsledky že budou anulovány?

Jak se celá situace vyvíjela, tak se dalo očekávat, že amatérské soutěže zruší. Stále jsem ale doufal, že se začne a celá sezona se dohraje. Bohužel se tak nestalo a na druhou stranu je dobře, že se dává přednost zdraví. Co se týče výsledků, které se anulují, tak je to nespravedlivé. Část týmů, které hrály o záchranu jsou asi spokojenější než týmy, co měly soutěž dobře rozehranou a chtěly hrát o postup, ale jinak to asi udělat nešlo.

Jak moc vás toto rozhodnutí mrzí? Přece jen sezona byla rozjetá znamenitě.

Velmi. Zimní příprava byla dlouhá a všichni jsme se už těšili na soutěžní zápasy. Jak říkáte, sezona byla rozjetá skvěle a už se to třeba nemusí opakovat. Máme ale dost silný tým na to celou sezonu zopakovat.

Co si z letošní nedohrané sezony odnesete? Přišel nový trenér, vý-

sledky se zlepšili, vám osobně se také velmi dařilo, samá po-zitiva.

Osobně jsem strašně rád, že je trenérem Ondra Nejman. Většina z nás s ním hrála, tak ví, co od nás čekat. Výsledky byly pravdu dobré a hodně jsme si to užívali. Škoda, že to takhle muselo skončit. Co si vzít z letošní sezony? Asi nadšení, chuť do fotbalu a bojovnost, která se hodně zvedla oproti minulé sezoně.

Před měsícem se vám narodila dcera Nelinka, moc gratuluji. Jak moc se váš život změnil?

Děkuji. Myslím, že narození potomka změní každého člověka. Už není tolik volného času a je to velká starost, ale velmi příjemná starost. Já osobně jsem se strašně těšil. Manželka porod zvládla na jedničku a holky jsou obě zdravé jako rybičky.

Máte kvůli současné situaci alespoň více času na malou?

Když teď není fotbal, tak trochu více času mám a snažím se doma pomáhat, co můžu. Trenér nám ale posílá tréninky přes mobil, tak se to

Patrik Simon, ofenzivní opora Náchoda.

Foto: Michal Malý

snažíme všichni plnit.

Jak dlouhé to teď budou měsíce bez fotbalu?

Já doufám, že to dlouho trvat nebude a začneme co nejdříve hrát. Jsem

zvyklý celý život se hýbat a bez fotbalu moc dlouho nevydržím. Přes playstation to není ono a akorát člověk tloustne.

Pokračujete stále na bázi individuálního tréninku?

Měl jsem trochu problémy s patou, což mě omezovalo v trénincích. Teď už je to o dost lepší a začínám pomaličku běhat.

Jak vám tréninky pomocí aplikace XPS vyhovují?

Určitě bychom byli radši společně na hřišti, protože už mi kabina dost chybí. Aplikace XPS je úžasná věc a všichni si to chválíme, i když někdy je to dost náročné.

Když jste o koronaviru slyšel poprvé, čekali jste, že by se něco podobného mohlo stát?

Musím uznat, že jsem to nečekal a určitě nejsem jediný. Ze začátku si z toho většina lidí dělala srandu a nebrala to vážně. Postupem času začala být situace dost vážná a dopadlo to takhle špatně.

Kdy myslíte, že se situace vrátí zcela do normálu?

Vůbec nemám představu, kdy se vrátíme do normálního života. Když to bude v červnu, tak budeme asi všichni spokojeni.

(vek)

Patrik Simon se při zápase s Dvorem Králové dostal do souboje s exligistou Martinem Hruškou. Foto: Michal Malý

MARTIN FIRBACHER, PŘEDSEDA CHLUMCE:

Konec mrzí, ale i tak to byl skvělý rok

Fotbal v Chlumci nad Cidlinou zažil výjimečný rok. Nejprve se tam z Převýšova přesunula třetí liga, týmu se v ní dařilo náramně, navíc přišla jízda MOL Cupem, která skončila až prohrou v prodloužení s jedním z nejlepších českých týmů Plzní. V osmifinále před více než 4000 diváky na stadionu v Chlumci, to bylo něco! Teď však sezona předčasně skončila. Fotbalová asociace rozhodla kvůli koronaviru o zrušení všech amatérských soutěží včetně právě po ČFL. V Chlumci to může hodně mrzet, protože tým byl před předčasným ukončením na čtvrtém místě a chtěl bojovat o bednu. Verdikt FAČR však chlumecký klub respektuje. „Za mě je to správné rozhodnutí,“ říká jeho předseda Martin Fírbacher.

Takže s rozhodnutím souhlasíte?

Ano souhlasím. Je to logické řešení, ke kterému vývoj situace jasně směřoval.

Dalo se podle vás postupovat jinak?

Podle mě moc jiných možností nebylo. Dohrávat sezónu bez diváků nemá smysl a hrát s vloženými středami, to je dnes v amatérském fotbale spíše utopie.

Jak moc to v klubu mrzí, přece jen sezona byla rozjetá parádně?

Velmi, to je jasné. Chtěli jsme se dostat mezi první tři týmy ČFL a věřím, že by se to klukům povedlo. Ale nejedná se jen o áčko a ČFL. I ostatní naše týmy hrály v horních polovinách tabulky a měly svoje ambice. Nedá se nic dělat, zdraví je přednější.

I přes tento hořký konec byla sezona pro Chlumec nezapomenutelná. Jízda v MOL Cupu a narvaný stadion k prasknutí, to byla paráda.

Ano, celý loňský rok byl nezapomenutelný. Nejprve záchrana v krajském přeboru, poté boj na valných hromadách o přesun ČFL do Chlumce,

následoval televizní přenos derby s Bydžovem, oslavy 100 let kopané a na podzim ČFL s pohárovými zápasy. To, co jsme museli vše řešit například v souvislosti s utkáním s Plzní, to bylo neskutečné. Od předprodeje vstupenek, přes parkování, zajištění VIP, spolupráce s policií. Já osobně jsem z toho fotbalu skoro nic neviděl, ale nestěžuju si, vždyť návštěva téměř 4000 diváků byla nádherná. Poháry byly takovou třešničkou na dortu a odměnou pro všechny v klubu, kteří se na tom všem podíleli. Myslím, že jsme byli víc na stadionu než doma. Ještě jednou říkám, byl to náročný ale skvělý rok.

V čem vidíte největší pozitiva toho, že se třetí liga přesunula z Převýšova do Chlumce?

Myslím si, že všichni dostali nový impuls. Hráči, kteří si přechodem na náš stadion určitě polepšili, ať už zázemím, nebo tréninkovými podmínkami. Hlavní partner pan Ryba, kterému se splnil jeho sen zakončit fotbalovou kariéru doma, ale i diváci, kterých už v Převýšově spíše ubývalo. Všechno se to znovu nakoplo a

Martin Fírbacher se synem Filipem, útočníkem prvního týmu FC Hradec a mládežnickým reprezentantem.

Foto: Archiv M. F.

výsledkem byla skvělá sezona, která bohužel musela skončit.

Je v této spojitosti naopak něco, co by se dalo vylepšit?

Vždycky je co zlepšovat. Většina věcí je samozřejmě odvislá od financí. Zažádali jsme na MŠMT o dotaci na nový trávník, domluvili se s městem, že tuto akci dofinancuje a teď netrpělivě čekáme, jak to vše dopadne. Celkově chceme areál i nadále vylepšovat.

Bude mít současná situace nějaký ekonomický dopad, případně jak výrazný?

Všude okolo slyšíme, že už to nebude jako dříve. Jednání s partnery nás teprve čekají, uvidíme, jak to vše dopadne. Věřím, že se ekonomika co

nejdříve rozběhne a vše zvládneme. I když se určitým úsporám určitě nevyhneme.

Mohla by situace ohledně koronaviru ohrozit nějak chod klubu?

Nemyslím si, že by to nějak zásadně měla ovlivnit. Většina trenérů a funkcionářů to u nás dělá z lásky a téměř zadarmo. Tak by to mělo i zůstat.

Měl by klub i v budoucnu fungovat, jako tomu bylo v letošní sezoně, nebo máte jiné plány?

Ano, v současné době si myslíme, že i v nové sezoně budeme hrát ve stejném složení týmů jako letos. Pět přípravečských týmů, mladší žáci, dorost a tři mužstva dospělých. Chtěli bychom přihlásit i starší žáky. Uvidíme, jak to dopadne.

Když se vrátíme zpět k třetiligové sezoně, bylo zařazení rezervních týmů do soutěže přínosem?

Zcela určitě. Soutěži to dodalo atraktivitu. Na bēčka bylo zvědavost dost diváků a naopak pro tyto mladé hráče to je mnohem prospěšnější než Juniorská liga.

Kdy myslíte, že se věci vrátí do normálu?

To je v současné době těžká otázka. Myslím, že pokud se situace nebude zhoršovat, tak by se mohlo na přelomu května června začít nějak trénovat. Moc bychom chtěli začít v srpnu klasicky nový ročník. Normálně před fanoušky, pro ně to přeci hrajeme.

(vek)

Chlumec zažil na podzim velkou jízdu v domácím poháru, potrápil i supersilnou Plzeň. Foto: Martina Hegerová

Hráči ztratí vztah k pohybu, snad ten šok vyléčí

Krajské trávničky na jaře osiřely, koronavirová epidemie ochromila život nejen v Česku, uzavřely se školy, obchody, kulturní stánky a samozřejmě i sportoviště, fotbalových hřišť nevyjímaje. Fotbal se v této nelehké době dostal na třetí kolej, hlavní je v takovéto situaci samozřejmě zdraví, toho si jsou vědomi úplně všichni. Jak takovouto dobu překlenout, jak se z ní poučit, jak na ní navázat, to se nám pokusí přiblížit profesionální trenér FAČR s královéhradeckými kořeny Daniel Franc a předseda Komise mládeže KKFS Tomáš Navrátil.

Žákovským a dorosteneckým týmům v našem kraji proběhla více než polovina zimní přípravy, pak se ale vše úplně zastavilo. Jak vůbec po dvou či tříměsíční pauze opět navázat tréninkový a herní proces ?

Daniel Franc: Vzhledem k tomu, že většina hráčů toho v tomto omezeném režimu moc nedělala, důležité bude, aby se začalo pozvolna, jako například klasická letní příprava, tedy zátěž zvyšovat postupně, nebot kondičně na tom hráči nebudou dobře.

Tomáš Navrátil: Situace nás všechny zaskočila, můžete se připravit na klíčku soupeře, na obranný blok, na standardní situaci, ale na tohle se připravit nedalo, to přišlo jako čistý blesk z nebe. Budeme se z

toho postupně vzpamatovávat, určitě to chce pozvolnost, než se vrátíme do standardního režimu, bude to nějaký pátek trvat. Věřím, že v květnu se již obnoví možnost trénování, byť v nějakém přísnějším režimu, a bude se moci sehrát i nějaký ten přátelák a na přelomu července a srpna již naskočíme do klasických letních příprav.

Co hráči za tu dobu nejvíce ztratí ?

Daniel Franc: Jednoznačně kondici, zejména vytrvalost a sílu, samozřejmě ani ovládní míče a technika nebude taková, jako kdyby hráči pravidelně trénovali.

Tomáš Navrátil: Ztratí určité pohybové návyky, vztah k pravidelnému pohybu, zleniví. Ti, co se dle možností připravují sami, na tom budou relativně dobře, pro ty ostatní to bude

Daniel Franc přednášel i na listopadové konferenci v Hradci Králové.

Foto: Archiv FVK

kondiční šok. Jen se trochu obávám ochoty některých hráčů tento šok léčit.

Pokud se někdo připravuje individuálně, na co se ve stísněných domácích prostorech zaměřit ?

Daniel Franc: Určitě na sílu, tu je možné trénovat na velmi omezeném prostoru, různá silová cvičení, zpevňovací cviky, dřepy, důležité je ale správné provedení těchto cviků, k tomu pomohou naučná videa. Dále je důležité protahování a z hlediska techniky práce s různě velkými míči na malém prostoru, to jsou třeba věci, na které není v klasickém tréninkovém procesu příliš čas.

Tomáš Navrátil: Spousta hráčů to má s možnostmi na individuální trénink velmi složité, ale kdo chce, tak si poradí, navíc v dnešním internetovém světě to je výrazně jednodušší. Určitě bych doporučil silová cvičení s vahou vlastního těla, aby to mělo intenzitu, dynamiku, různá intervalová cvičení, prostě tak, jak to je ve fotbale: Zabrat naplno, a zase si odpočinout. Běhání po balkoně či bytě bych nechal určitě starším věkovým kategoriím.

Hrozí po takovéto pauze větší riziko zranění a jak mu případně předejít ?

Daniel Franc: Tady se to musí rozdělit na dvě skupiny. Kdo nic nedělal, tak u něho je riziko zranění výrazně větší, než u toho, kdo se po celou dobu pohybově udržoval a trénoval individuálně. Hodně bude

záležet na trenérech, aby byl nástup zatížení pozvolný, aby zařadili hodné protahovací a kompenzační cviky, dnes se již nechá sportovat individuálně venku, takže velmi prospěšné jsou výběhy do terénu či jízda na kole.

Tomáš Navrátil: „Určitě to riziko je větší, tělo si odvykne na pravidelné zatížení, vše bude více bolet. Proto bych opravdu apeloval na postupné zvyšování zátěže a protahovací a kompenzační cviky, nic nepodceňovat.“

Vidíte v této nucené pauze i nějaká pozitiva ?

Daniel Franc: Určitě vidím, hráče to naučí starat se o sebe samotné, pro trenéry to objevuje nové komunikační on – line možnosti, mají více času se vzdělávat, posouvat se. Ale hlavně, všichni si začneme více vážit věcí, které pro nás byly až doposud všední.

Tomáš Navrátil: Každá, i ta nejčernější situace v životě, musí mít pozitiva. Všichni si od fotbalu odpočineme. Pro mě bude tím největším vítězstvím, když si co nejvíce hráčů uvědomí, jak jim fotbal za ty měsíce chyběl, protože ho milují, že je to pro ně každodenní zábava, na kterou se těší, která je naplňuje. A věřím, že to semkne společnost, lidi, že možnost mít se kde proběhnout, jít si kam zahrát milovaný fotbal, bude opět nadřazena tomu, jestli má hráč kopačky Adidas nebo Nike.“

(fvk)

O současných pohybových možnostech diskutoval předseda KM Tomáš Navrátil s českou rychlobruslařskou reprezentantkou Martinou Sáblíkovou.

Foto: Archiv T. N.

OTAKAR REJFEK, GRASSROOTS TRENÉR MLÁDEŽE OFS HK:

Věřím, že se zase brzy uvidíme na zelených trávnících

V rámci Fotbalové asociace ČR působí ve všech Okresních fotbalových svazech Grassroots trenéři mládeže. Na OFS Hradec Králové zastává tuto funkci Otakar Rejfek, který nám poskytl následující rozhovor.

Zkuste se nám představit.

Je mi 28 let a pocházím z Hořiněves. Odmalička jsem každý den trávil v místním fotbalovém areálu - a to až do 15 let, kdy jsme se odstěhovali z bytu pro správce areálu nad kabinami do domu po dědovi na druhé straně obce. Tedy odmalička jsem měl jen fotbal a zas fotbal, a tak jsem se od útlých let učil starat o hřiště, o chod klubu, lajnoval jsem a celkově připravoval hřiště k utkáním a hlavně všechnen svůj volný čas trávil na hřišti. Neměl jsem nic jiného v hlavě, než že jednou budu profesionální hráč fotbalu. Bohužel v rozhodujícím období mezi 15 a 17 lety jsem prodělal pět operací a právě ta pátá mi dala stopku od fotbalu skoro na dva roky. Jelikož jsem nebyl žádný velký talent, tak jsem to nikdy nedohnal, ujel mi hráčský vlak a už jsem

na vyšší soutěže neměl. Teď už toho zpětně nelituji, mělo to tak být, protože díky tomu jsem v 18 letech se svým otcem obnovil mládež v Hořiněvsi a začal tím naprosto žít.

Jaké máte zkušenosti hráčské, trenérské nebo funkcionářské?

Co se týká mých hráčských zkušeností, v mládeži jsem prošel kluby TJ Sokol Hořiněves, TJ Jiskra Hořice, RMSK Cidlina Nový Bydžov. V mužích pak Jaroměř, Hořice, Čemilov, Hořiněves. Co se týká trenérských zkušeností, tak jako trenér, funkcionář atp. se tomuto oboru věnuji 10 let. Nějakým způsobem jsem vybudoval za pomoci dalších lidí od prvních krůčků až do aktuálního stadia Sokol Hořiněves. Tento klub má aktuálně kolem 84 mládežnických hráčů a 7 týmů mládeže.

Působil jste však i jinde, že?

Dále jsem působil jako trenér v ligových soutěžích mladších žáků, a to v RMSK Cidlina Nový Bydžov a FC Hradec Králové. Působím několik let u okresních výběrů mládeže OFS Hradec a u krajských výběrů Královéhradeckého kraje. Rovněž zastávám pozici předsedy komise mládeže OFS Hradec a i jako člen jsem i v komisi Královéhradeckého kraje. Od 1. 7. 2018 působím na půl úvazku jako Grassroots trenér mládeže OFS Hradec Králové (po celé ČR je až 80 Grassroots trenérů mládeže). Od 1. 1. 2020 jsem se stal na druhý půl úvazek sportovním manažerem mládeže FC Slavie Hradec Králové, tak už se po 10 letech všeho obětování budu jen plně věnovat fotbalu a nebudu muset řešit jako v minulosti 2 až 3 zaměstnání, abych nějakým způsobem přežil a mohl se věnovat všem těm klubům, týmům a hráčům.

Co všechno obsahuje náplň práce GTM OFS Hradec Králové?

V odpoledních hodinách se věnuji klubům, které mají zájem o ukázkové tréninky, pomoc s náboru, předávám jim různé informace, metody a rady získávané díky školením od FAČR. Mám na starost 4 mužstva výběrů OFS Hradec Králové, pomáhám s přípravami a pořadatelstvím různých akcí a turnajů pod záštitou OFS Hradec, ale i Královéhradeckého KFS. V dopoledních hodinách se věnuji v okrese Hradec Králové školám a školám, kde představuji místním učitelům možnost, jak dělat hodiny tělesné výchovy jinou a třeba i pro děti zábavnější formou a zároveň pomoc propojit místní školky a školy s kluby. O víkendech jezdím po kraji na pozorování průběhu mládežnických

fotbalových soutěží, hlavně malých forem a zároveň tipování šikovných hráčů do výběrů OFS nebo KFS.

Co se vám ve funkci podařilo?

Hodnotím to pozitivně, protože se ji snažím dělat maximálně nejlépe jak umím. Samozřejmě jak to bývá, stále spoustu věcí nevím, protože se učíme celý život. Ale neustále si zvyšuji trenérské vzdělání, absolvuji různá školení, snažím se učit a naslouchat zkušeným profi trenérům z mládežnických akademií, ligových klubů nebo reprezentací, ke kterým mám díky své pozici přístup, abych byl co nejvíce platný pro trenéry a mohl jim a jejich týmům a celým klubům co nejvíce pomáhat. Protože ti všichni to na úrovni okresních a krajských klubů dělají z lásky a pro radost a nemají tolika možností se vzdělávat. Vyzdvihl bych hlavně všechny trenéry, funkcionáře a lidi, co se pohybují v amatérských klubech, kteří to v dnešní hektické a náročné době dělají místo času s rodinou nebo v lepšíh zaměstnání.

Co byste chtěl zlepšit?

Je a stále bude toho spoustu co zlepšovat. Můj cíl je dostat zpět do několika let do všech klubů v okrese Hradec Králové alespoň jedno mládežnické mužstvo. Začal bych v těch klubech od minipříprav, u kterých je teď super možnost hrát turnaje mimo soutěž mezi kluby ve formátu 3 plus 0, v nichž hrají ty nejmenší děti, aktuálně ročník 2013 a mladší. Stačí vám na začátek 5 dětí a k tomu třeba nadšený činovník z klubu nebo rodič. Tím můžete znovu dát to mládežnické podhoubí do klubu, na které můžete nabírat další a další děti. Pokud nebudeme vyvíjet aktivitu jako klub a budeme čekat jako v dřívějších

PARTNEŘI OFS HRADEC KRÁLOVÉ
Sezona 2019/2020

letech na děti, až přijdou samy, tak věřte, že bohužel neprijdou, protože v dnešní době, kdy mají spoustu jiných možností, vyberou si činnost nebo sport, který jim bude nejbližší, ale hlavně bude je co nejvíce různými formami lanairit k sobě.

V minulém roce jste byl s FC Hradec na turné po Anglii, po akademiích Tottenhamu Hotspur, Manchesteru United i City a Liverpoolu. Co vás tam zaujalo?

No upřímně ještě teď mi pobíhá mráz po zádech při úžasných vzpomínkách, co jsem tam mohl vidět a zažít. Za to bych obrovsky ještě jednou chtěl poděkovat všem lidem, co na té zahraniční zkušenosti měli podíl. Když nebudu popisovat zájem těchto fotbalových gigantů, které je pro nás zatím v České republice jak z jiné planety, tak bych chtěl vyzdvihnout to, jak kluby fungují, jak dodržují klubová pravidla, což se týká od údržbáře až po hráče A mužstva. Všichni drží na stejné vlně. Další věcí k vyzdvihnutí je přístup lidí, kdy vy tam přijedete jako soupeř a oni vás vítají s otevřenou náručí a úsměvem na tváři, hned se vás vyzývají, jak se máte, na váš klub, na vaše hráče. Všichni se tam baví spolu, inspirují se navzájem a přejí si. A to tam chodí mezi vámi jak hráči žákovských kategorií, tak třeba na Tottenhamu i hráči A mužstva, prostě jsou od malička na jedné vlně. Fantastické! A co bych chtěl přenést do práce GTM OFS, tak hlavně přístup k mládežnickému fotbalu, k chování mezi trenéry ve svých klubech, ale hlavně mezi soupeři. Měli bychom si navzájem pomáhat a respektovat, protože máme společný cíl - vychovat z dětí lidi, kteří budou třeba jednou dobrými fotbalisty, ale hlavně měli by být výborní lidé, a to můžeme jako trenéři také hodně ovlivnit, protože občas s těmi dětmi trávíme více času než jejich vlastní rodiče.

Začal jste působit v radecké Slavii. Co v ní pomáháte rozjet?

Od nové sezony vznikne v Hradci Králové sloučením dvou klubů Slavia a Olympie v mládeži jeden velký mládežnický klub pod názvem Slavia Hradec Králové – mládež. Ten by měl mít v budoucnu podobnou mládežnickou strukturu týmů jako mají aktuálně v FC Hradec Králové.

Já bych se měl starat o hladký chod a rozvoj tohoto subjektu. Takže mě čeká další náročná a velká fotbalová výzva, protože jak to bývá, novým věcem se moc nevěří a na mých bedrech bude to, abychom dokázali sobě v klubu ale i všem, že to nejen může fungovat, ale může to být super projekt jak pro Slavii, tak i ve spolupráci s okolními fotbalovými kluby, jak rozvíjet a posouvat dále fotbalovou mládež minimálně v našem okrese.

Jako hráč zápasy velmi prožíváte. Chybí to nyní mládežníkům?

To je dobrá podpásovka. (směje se) Jo, tak je pravda, že jsem znám jako hráč, a to už od malička, co nechtěl za žádnou cenu nikdy prohrát a bojoval tam vždy do posledního dechu a roztrhání těla, ale zároveň prohry a neúspěchy těžce nesl, což vás nutí v životě se zlepšovat a posouvat dále. Bohužel s tím ve mně i kolují obrovské emoce, které jsou podle vývoje utkání a různých okolností někdy pozitivní a někdy negativní. Občas je neudrím na vhodné úrovni a vybuchnu, ale věřím, že čím jsem starší a zkušenější, že to bude lepší a lepší a to hlavně v pozici trenéra nebo funkcionáře. Jelikož moje role hráče kvůli říjnovému znovu vážnému zranění kolena je nejspíše u konce. Co se týká toho, jestli mladým hráčům dnešní době zápal pro hru chybí, ano bohužel u většiny to tak z mého pohledu je. Ale je to hlavně způsobeno námi dospělými, vedením dětí, ať už rodičů, učitelů nebo trenérů. Neustále se snažíme dětem něco zakazovat, a to i věci, které pro nás samotné byly normální, když jsme byli v jejich věku (lezení přes plot, na strom, chození ven). Hlavně je řídit a obrovsky jim všechno usnadňujeme a dáváme skoro zadarmo. Ne vždy to myslíme špatně, ale tím se ztrácí v dětech nadšení, motivace, vůle něčeho dosáhnout i soutěživost a vychováváme z nich, jak už je v dnešní době vidět, roboty, kteří nemají jiskru a radost ze života i z různých věcí, co jim život nabízí. Příklad vám uvedu na fotbale, kdy se třeba v kategoriích žáků kluci ani pořádně neradují ze vstřelené branky, radost z vítězství berou jako povinnost a samozřejmost. A to je špatně, protože až budou mít možnost třeba ve

věku 15 až 19 let se už nějak rozhodovat samostatně a mít možnost volby, tak se většina kluků konkrétně třeba na fotbal kvůli takové výchově vykašle, protože to dělali ne z lásky a radosti, ale kvůli tomu, že to chtěl rodič, trenér nebo učitel.

Jaký podle vás bude mít dopad na fotbal pandemie koronaviru?

Je to celosvětová katastrofa. Zdraví máme jen jedno, tak je si ho potřeba chránit a být zodpovědný, protože jen tak se budeme moc co nejdříve vrátit do normálního života a hlavně k našemu milovanému fotbalu. Dopad na fotbal už to má aktuálně velký, byla přerušena jarní fotbalová část všech soutěží, nemůže se hromadně trénovat, nemůžou se uskutečňovat náborové turnaje, kempy. A co se týká mojí pozice GTM OFS, tak se snažíme alespoň připravovat a natáčet individuální tréninky pro hráče a vkládat je do programu XPS. Vytváříme různé

statistiky, snažíme se dělat online školení a tvořit různé databáze, ale samozřejmě už se nemůžeme dočkat, kdy se budeme moc všichni vrátit do praxe zpět na zelené trávníky.

Co byste vzkázal čtenářům a lidem kolem fotbalu v našem kraji?

Hlavně bych jim chtěl v této době popřát pevné nervy a hodně zdraví, to je teď to nejdůležitější. Věřím, že to co nejdříve překonáme, a i když ta doba co přijde po koronaviru bude pro všechny hodně těžká, tak jsem přesvědčen, že ji zvládneme a vrátíme se do normálního života a i k našemu milovanému fotbalu ještě silnější a lepší, než to tak bylo před koronavirem. Zároveň bych vzkázal všem fotbalovým nadšencům: Věřím, že se brzy uvidíme na zelených trávnících a budu vám kdykoliv nápomocen, ať už to bude v pozici GTM OFS nebo jakékoliv jiné.

Text a foto: Lubomír Douděra

GRATULUJEME!

Rozhodčí Miloslav Doubrava oslavil 70

Na snímku z Vysoké nad Labem je rozhodčí Miloslav Doubrava zachycen u rohového praporku s legendárním Františkem Veselým, který zde nastoupil v týmu Internacionálů České republiky.

Foto: Lubomír Douděra

Nedávno oslavil 70. narozeniny Miloslav Doubrava, bývalý brankář, trenér a v současné době stále aktivní rozhodčí OFS Hradec Králové.

Patří tak k doyenům na lince fotbalových sudích Královéhradecka. Mezi třemi tyčemi postupně působil od roku 1963 v těchto klubech: Lokomotiva Hradec Králové, Spartak Hradec Králové, na vojné Dukla Banská Bystrica, Dukla Tachov, Dukla Kroměříž, opět Spartak Hradec Králové, RH Hradec Králové (zde strávil většinu své fotbalové kariéry), Borohrádek a závěr v Praskačce společně s ikonami hradeckých „Votroků“ Edou Schmidtem či Václavem Kuchařem.

Jako trenér vedl tato mužstva: Borohrádek (hrajičí trenér), Dukla Hradec, Slavia Hradec, Třebouchovice, Předměčice a Smiřice.

Do dalších let mu zejména pevné zdraví, štěstí, osobní spokojenost a radost na fotbalových trávnících i mimo ně přejí Okresní fotbalový svaz Hradec Králové, komise rozhodčích a delegátů OFS Hradec i redakce Fotbalu v kraji. **(ld)**

KEMP MLÁDEŽE V CHLUMCI ZRUŠEN

V návaznosti na stávající stav a výhledy do dalších dnů a měsíců se OFS Hradec Králové rozhodl zrušit tradiční kemp mládeže, který jsme plánovali uspořádat v termínu 21. až 25. 6. 2020 v Chlumci nad Cidlinou.

Věříme, že jakmile tato mimořádná situace pomine, budeme moci v Chlumci nad Cidlinou opět připravit tuto tradiční mládežnickou akci pro mladé adepty fotbalu.

OFS Hradec Králové

.... s námi budete vypadat jako jeden tým

Stáhněte si katalog na
www.jakojedenteam.cz

2020

WWW.JAKOJEDENTTEAM.CZ

PRODEJNA TÝMOVÉHO OBLEČENÍ JAKO

Nejširší sortiment klubového
oblečení v regionu
Najdete nás : Habrmanova 14
500 02 Hradec Králové